

Leon Ratajczak (1908 – 1986)

Notka biograficzna

Leon Ratajczak urodził 8 kwietnia 1908 r. w Słomowie, powiat Oborniki, jako szóste z kolei dziecko z ojca Józefa i matki Elżbiety z d. Bartol. Od szóstego roku życia uczęszczał do szkoły, początkowo w Słomowie, a potem w Rogoźnie Wlkp., którą ukończył w 1922 r. W tym samym roku zdał egzamin wstępny do Seminarium Nauczycielskiego w Rogoźnie, które ukończył w 1927r. i otrzymał posadę nauczyciela, początkowo w Szerleju na Śląsku, a potem w Studzieńcu w woj. poznańskim.

1 października 1929r. został powołany do odbycia obowiązkowej służby wojskowej do Szkoły Podchorążych w Śremie, którą ukończył łącznie z praktyką w pułku dnia 18 września 1930r., a trzy lata później zostaje mianowany podporucznikiem rezerwy.

Z dniem 1 października 1930r. ponownie podejmuje pracę na stanowisku nauczyciela w Murowanej Goślinie, przygotowując się jednocześnie do studiów na Wyższym Kursie Nauczycielskim. Kurs ten kończy 1 września 1938r., a równoległe do 30 czerwca 1939r., uczęszcza na wykłady na Uniwersytecie Poznańskim.

24 sierpnia 1939r. otrzymuje kartę mobilizacyjną i zostaje powołany do 59 Pułku Piechoty w Inowrocławiu. W szeregach pułku walczy do 20 września, a następnie przediera się do Warszawy gdzie bierze udział w jej obronie na Pradze, a po kapitulacji, 2 października 1939r. trafia do niewoli niemieckiej, początkowo do obozu oficerskiego w Braunschweigu, a od 1940r. po zorganizowaniu oflagu w Dobiegniewie, do Oflagu IIC Woldenberg, gdzie przebywa do stycznia 1945r. W obozie, mając przygotowanie humanistyczne angażuje się w organizację biblioteki, pogłębia swoje wiadomości w ramach działającego tam Wyższego Kursu Nauczycielskiego. Dzięki temu po wojnie mógł się zapisać na trzeci rok studiów na Uniwersytecie Poznańskim.

Po powrocie z obozu ciężko chorował, tak więc pracę zawodową mógł podjąć dopiero 1 kwietnia 1946r. na stanowisku nauczyciela i zastępcy dyrektora w Liceum Pedagogicznego w Rogoźnie Wlkp. Pracując tam, jednocześnie kontynuuje studia uniwersyteckie w zakresie pedagogiki, które kończy w listopadzie 1947r. obroną pracy magisterskiej. Od 1 października 1948r. zostaje przeniesiony na stanowisko dyrektora Liceum Pedagogicznego przy ul. Mylnej w Poznaniu, gdzie pracuje do końca sierpnia 1954r.

Z uwagi na talent organizacyjny i wysokie kwalifikacje pedagogiczne od 1 lipca 1954r. powierzono mu organizację studiów nauczycielskich na terenie miasta Poznania z równoczesnym pełnieniem obowiązków dyrektora Studium Nauczycielskiego przy ul. Szamarzewskiego. Jednak od 1 grudnia 1956r. z powodu krytycznego stanu opuszczonej przez Niego placówki przy ul. Mylnej wraca tam ponownie na stanowisko dyrektora.

Od 1 września 1958r. na tej bazie organizuje II Studium Nauczycielskie w Poznaniu, którego dyrektorem pozostaje do 31 sierpnia 1970r. czyli do przejścia na emeryturę. Placówka ta wykształciła liczną kadrę wartościowych nauczycieli, w najtrudniejszym powojennym czasie, dla potrzeb oświaty województwa poznańskiego, a dyrektor Leon Ratajczak potrafił młodzieży zaszcześcić umiłowanie zawodu, dążenie do nieustannego podnoszenia swoich kwalifikacji i doskonalenia umiejętności. Sam osobistym przykładem dawał dobry wzór wychowankom. Prowadził liczne badania w wyniku których powstała rozprawa doktorska i w 1960r. uzyskał tytuł doktora nauk humanistycznych na Uniwersytecie Poznańskim.

W uznaniu zasług na polu kształcenia nauczycieli został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami resortowymi i regionalnymi.

Poza intensywnym życiem zawodowym, założył szczęśliwą rodzinę żeniąc się w 1950r. z Ireną Giełzak, również nauczycielką – mgr polonistyki, u której znalazł nie tylko miłość, ale i wsparcie we wszystkich działaniach. Był kochającym i czułym ojcem dla swoich trzech córek: Teresy, Bożeny i Anny oraz wspaniałym dziadkiem dla wnuków: Aleksandra i Sławomira.

Zmarł 29 grudnia 1986 roku w Poznaniu i został pochowany na Cmentarzu Miłostowo.

Opracowała Teresa Kosicka, córka Leona

Poznań, 18 lutego 2019 r.